

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

12 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Toma Nadejda,

Judecători - Țurcan Anatolie, Timofti Vladimir, Cobzac Elena, Guzun Ion

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Bejenari Eduard xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxx

și

Bejenari Diomid xxxxx născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.06.2020 – 21.08.2020;

Instanța de apel: 09.10.2020 – 10.11.2020;

Instanța de recurs: 05.02.2021 – 12.10.2021.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sângerei din 21 august 2020:

Bejenari Eduard xxxxx a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 150 ore.

Bejenari Diomid xxxxx a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 150 ore.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la Bejenari Eduard și Bejenari Diomid în beneficiul statului suma de 832 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpații Bejenari

Eduard și Bejenari Diomid au săvârșit infracțiunea de aplicare a violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei de serviciu, în următoarele circumstanțe:

La data de 18.05.2020 în jurul orelor 08:30 – 09:00, fiind împreună, ambii în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se pe un drum local din marginea or. Sângerei, în timp ce colaboratorii de poliție a IP Sângerei Petrov Vasile și Cotos Mihail îndeplinindu-și atribuțiile sale de serviciu, în scopul curmării acțiunilor ilegale de conducere neregulamentară a mijlocului de transport de către Lupușor Petru xxxxx și documentarea acestui caz, precum și curmarea acțiunilor de tulburare a ordinii publice de către Bejenari Diomid și Bejenari Eduard, în scopul sistării activității de serviciu a polițiștilor, s-au adresat cu cuvinte necenzurate în adresa ultimilor, amenințându-i cu răfuială fizică și cu moartea, inclusiv a membrilor de familie a acestora, în același timp aplicând violență nepericuloasă pentru viață sau sănătatea colaboratorilor de poliție, manifestată prin aplicarea loviturilor cu pumnii pe diferite părți ale corpului, prin ce au cauzat părților vătămate următoarele leziuni corporale: - lui Cotos Mihail xxxxx edem moderat a țesuturilor moi degetul 2 mâna stângă, degetul 3 mâna dreaptă, edem, echimoză articulația genunchiului stâng, care au condiționat o dereglare a sănătății de scurtă durată și care potrivit raportului de expertiză judiciară nr.202028P0179 din 18.05.2020, se califică drept leziuni corporale ușoare. - lui Petrov Vasile xxxx echimoze a gâtului bilateral, excoriația degetului 3 mâna stângă, care potrivit raportului de expertiză judiciară nr.202028P0178 din 18.05.2020, se califică drept leziuni corporale neînsemnate.

Astfel, prin acțiunile sale Bejenari Diomid și Bejenari Eduard au săvârșit infracțiunea prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal - aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența, aplicate împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unui infracțiuni sau a unei fapte antisociale.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia a declarat apel procurorul, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bejenari Eduard și Bejenari Diomid să fie recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de câte 1 an pentru fiecare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului declarat, procurorul a invocat că pedeapsa aplicată față de inculpații Bejenari Eduard și Bejenari Diomid este prea blândă și vădit neproportională faptelor comise cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal.

Instanța de fond nu a ținut cont de gradul de pericol social al infracțiunii comise, care se referă la categoria infracțiunilor contra autorităților publice și securității de stat, îndeosebi faptul că, prin acțiunile sale aceștia au atentat la viața persoanelor cu funcții de răspundere, care la acel moment își îndeplineau datoria obștească în legătură cu

participarea lor la curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale, comise de către inculpați.

La fel a indicat că, de către instanță nu au fost constatate careva circumstanțe, care ar permite de a considera că pedeapsa aplicată inculpatului Bejenari Eduard este suficientă, ca acesta să se corecteze, mai mult ca atât ultimul a fost anterior condamnat la o pedeapsă sub formă de amendă, însă nu a mers pe calea corectării și din nou a comis o altă infracțiune intenționată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 noiembrie 2020, apelul declarat a fost respins, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpaților Bejenari Eduard și Bejenari Diomid de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal - aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența, aplicate împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unui infracțiuni sau a unei fapte antisociale.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță întemeiat a pus la baza sentinței de condamnare a inculpaților Bejenari Eduard și Bejenari Diomid declarațiile martorilor Lupușor Petru, Banaru Mihail și părților vătămate Petrov Vasile și Cotos Mihail precum și probele scrise ale cauzei penale: plângerea părților vătămate Petrov Vasile și Cotos Mihail din 18.05.2020(f.d.5-6); raportul privind recepționarea apelului telefonic din 18.05.2020 (f.d.7); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18.05.2020 (f.d.8-13); procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui Lupușor Petru din 18.05.2020 (f.d.15-16); mijlocul material de probă ce constituie tichetul „Drager” în privința lui Bejenari Eduard din 18.05.2020, recunoscut prin ordonanța OUP din 18.05.2020 și examinarea acestuia (f.d.23- 25); mijlocul material de probă ce constituie tichetul „Drager” în privința lui Bejenari Diomid din 18.05.2020, recunoscut prin ordonanța OUP din 18.05.2020 și examinarea acestuia (f.d.26- 28); raportul de expertiză judiciară nr. 202028P0179 din 18.05.2020 din care rezultă că la Cotos Mihail s-au constatat leziuni ușoare (f.d.45-46); raportul de expertiză judiciară nr.202028P0178 din 18.05.2020, din care rezultă că la Petrov Vasile s-au constatat leziuni neînsemnate. (f.d.56-57).

Referitor la pedeapsa stabilită, instanța de apel a reținut că inculpații au recunoscut vina și au solicitat examinarea cauzei conform procedurii simplificate, fapt ce în corespundere cu prevederile art.364¹ alin.(8) Cod procedură penală determină micșorarea limitelor sancțiunii legilor aplicate.

Instanța a mai reținut, că potrivit cazierului penal, inculpatul Bejenari Eduard a fost supus răspunderii penale, însă antecedentul este stins (f.d.90), la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d.96; 98), circumstanțe atenuante precum și circumstanțe

agravante instanța de judecată nu a stabilit.

Cu referire la personalitatea inculpatului Bejenari Diomid, instanța de apel a reținut că din cazierul penal rezultă că inculpatul nu a fost supus răspunderii penale (f.d.128); la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d.123; 125), drept circumstanțe atenuante instanța de judecată a stabilit săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, iar circumstanțe agravante instanța de judecată nu a stabilit.

Instanța de apel a menționat că pedeapsa sub formă de închisoare cu executare reală, solicitată de către acuzatorul de stat spre aplicare inculpaților ar fi una prea aspră și inechitabilă. Iar pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității stabilită inculpaților, este în coraport cu gravitatea infracțiunilor comise – infracțiuni mai puțin grave, cu personalitatea inculpatului Bejenari Eduard – care are antecedente penale stinse, inculpatului Bejenari Diomid – care pentru prima dată este atras la răspunderea penală, se caracterizează satisfăcător, aceștia nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru; de atitudinea inculpaților față de faptele comise și față de procesul desfășurat în privința acestora – s-au căit, au manifestat regret profund în legătură cu cele săvârșite.

Cuantumul pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 150 ore, stabilit inculpaților, a fost apreciat rezultând inclusiv și din recunoașterea de către aceștia a vinovăției în comiterea faptelor imputate, exprimată prin solicitarea judecării cauzei conform procedurii simplificate (în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale), fapt care în temeiul art.364¹ alin.(8) Cod procedură penală a determinat micșorarea esențială a limitelor sancțiunii legilor aplicate.

Respectiv, instanța de apel a considerat, că pentru faptele comise, inculpaților Bejenari Eduard și Bejenari Diomid le-a fost aplicată o pedeapsă aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la reeducarea acestora, la formarea unei atitudini corespunzătoare față de ordinea de drept și principiile morale, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității reprezintă pedeapsa echitabilă și este una proporțională împrejurărilor constatate, partea apărării în prima instanță insistând asupra aplicării muncii neremunerate, inculpații fiind de acord să ispășească respectiva categorie de pedeapsă.

5. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către procuror, care invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei în partea stabilirii pedepsei inculpaților Bejenari Eduard și Bejenari Diomid, și dispunerea rejudecării cauzei în această parte în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, procurorul menționează că instanța de fond și cea de apel nu au ținut cont, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale stabilite de Cod penal, în special de gradul de pericol social al infracțiunii comise, care se referă la categoria infracțiunilor contra autorităților publice și securității de stat, îndeosebi la faptul că, prin acțiunile sale, inculpații, au atentat la viața persoanelor cu funcții de răspundere, care la acel moment își îndeplineau datoria obștească în legătură cu participarea lor la curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale, comise de către inculpați.

De către instanță nu au fost constatate careva circumstanțe care ar permite de a

considera că pedeapsa aplicată inculpatului Bejenari Eduard, este suficientă, ca acesta să se corecteze, mai mult ca atât ultimul a fost anterior condamnat la o pedeapsă sub formă de amendă, însă, nu a mers pe calea corectării și din nou a comis o altă infracțiune intenționată.

Aplicând inculpaților Bejenari Eduard și Bejenari Diomid o pedeapsă mai blândă, pentru comiterea infracțiunii cu un grad prejudiciabil sporit, nu a fost atins scopul principal și anume prevenirea de noi infracțiuni de către inculpați, precum și de către alte persoane.

Recurentul, consideră că instanța în motivarea sentinței și la aprecierea măsurii de pedeapsă, nu a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal care pune în sarcina instanței de a lua în considerație caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, iar aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată nu va fi una eficientă, ci din contra în mod tacit v-a favoriza condamnații să comită fapte analogice pe viitor.

Totodată, prin menținerea în vigoare a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, agenții statului, în persoana polițiștilor nu se vor simți protejați de stat în măsura necesară pentru ca astfel de fapte ilegale să nu se mai repete.

6. Judecând recursul ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta este pasibil admiterii, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal lărgit menționează că, hotărârile pronunțate de instanțele de grad inferior de jurisdicție trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea precum și de a constata motivele clare care au dus la emiterea unei soluții contestate. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit constată că, aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Din conținutul recursului declarat de către procuror, se atestă că acesta a indicat în

calitate de temeieri pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când 6) *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția* și când 10) *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub aceste aspecte, constată că această instanță, la examinarea apelului procurorului, nu a respectat întru totul prevederile art.art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, comițând erori de drept care au afectat hotărârea emisă, astfel stabilindu-se incidența temeiurilor de casare invocate de către partea acuzării.

Analizând decizia instanței de apel sub aspectul poziției și motivării soluției de respingere a apelului procurorului, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel a interpretat eronat unele prevederi ale legii penale ce țin de individualizarea pedepsei penale, în acest sens urmând a fi expuse următoarele raționamente.

Conform prevederilor art.art.414 - 417 Cod de procedură penală, instanța de apel, urma să soluționeze paralel cu starea de fapt, și chestiunile de drept, printre care: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, ori civil au fost corect aplicate*. În cazul în care s-ar fi constatat încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea primei instanțe urma a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

După cum se constată la caz, prin sentința primei instanțe, cu aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, Bejenari Eduard și Bejenari Diomid au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 150 ore. În argumentarea aplicării pedepsei respective, prima instanță a menționat că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința inculpaților Bejenari Eduard și Bejenari Diomid va fi echitabilă faptelor comise.

După care, prima instanță, argumentând soluția de aplicarea a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în privința inculpaților, a specificat că inculpatul Bejenari Eduard nu se află pentru prima dată pe banca de acuzare, potrivit cazierului judiciar fiind anterior condamnat, iar antecedentul penal este stins, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, iar Bejenari Diomid pentru prima dată este atras la răspunderea penală, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, drept circumstanțe atenuante instanța de judecată a stabilit săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, iar circumstanțe agravante instanța nu a stabilit.

Fiind investită cu judecarea apelului declarat de către procuror, instanța de apel, fără

a pătrunde în esența argumentelor invocate în apel, le-a respins prin câteva fraze de ordin general, considerând că soluția primei instanțe este legală și întemeiată.

Analizând motivele care au fundamentat soluția nominalizată, Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel a preluat în mod automat concluziile primei instanțe referitor la individualizarea pedepsei penale, și anume că „ (...) instanța de fond la aplicarea pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care conform art.16 alin. (3) Cod penal, se califică ca infracțiune mai puțin gravă, de atitudinea acestora, de personalitatea inculpatului Bejenari Eduard – care are antecedente penale stinse, inculpatului Bejenari Diomid - care pentru prima dată este atras la răspunderea penală, se caracterizează satisfăcător, aceștia nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, de atitudinea inculpaților față de faptele comise și față de procesul desfășurat în privința acestora, s-au căit, au manifestat regret profund în legătură cu cele săvârșite”, limitându-se doar la enumerarea circumstanțelor constatate, fără a aprecia la modul cuvenit pericolul social al infracțiunii comise.

Având în vedere considerentele evidențiate, instanța de recurs este de opinia că argumentele invocate în apelul declarat nu au fost evaluate de către instanța de apel printr-o motivare corespunzătoare, conform prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal.

În acest context, instanță de recurs amintește că, potrivit prevederilor art.75 Cod penal, prin *criterii generale de individualizare a pedepsei* se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanță de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Luând ca bază aceste prevederi ale legii penale și soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, *de jure și de facto*, instanță de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale și decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială.

Colegiul penal lărgit remarcă aici că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.art.62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. *Gravitatea acesteia constă în*

modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, *prezența sau lipsa antecedentelor penale*, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

În speță, reieșind din soluția adoptată de instanță de apel, se constată că la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpaților, instanță de apel nu a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal, care pune în sarcina instanței de a lua în considerație caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, or aplicând inculpaților Bejenari Eduard și Bejenari Diomid o pedeapsă mai blândă, pentru comiterea infracțiunii cu un grad prejudiciabil sporit, nu a fost atins scopul principal și anume prevenirea de noi infracțiuni de către inculpați, precum și de către alte persoane.

Deși, instanța de apel a reținut că, inculpatul Bejenari Eduard anterior a fost supus răspunderii penale, iar antecedentul este stins, iar această circumstanță nu poate fi determinantă la individualizarea pedepsei, totuși instanță urma să dea apreciere faptului că anterior inculpatul a fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni în stare de ebrietate produsă de consumul abuziv de alcool, iar infracțiunea de săvârșirea căreia a fost recunoscut vinovat în cazul dedus judecății, de asemenea a fost comisă de ultimul în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și la aplicarea pedepsei urma să țină cont că o pedeapsă neprivativă de libertate nu a fost în stare să asigure disciplinarea inculpatului în spiritul respectării ordinii de drept.

Or, stabilind pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, pentru comiterea unei infracțiuni cu un *grad prejudiciabil sporit*, îndreptată împotriva *autorităților publice și a securității de stat*, urma a fi apreciat faptul dacă va fi atins scopul principal și anume prevenirea de comiterea unor noi infracțiuni de către inculpați, cât și de alte persoane, precum și restabilirea echității sociale.

Ca urmare, Colegiul penal lărgit consideră că instanțele de fond prematur și incorect au aplicat inculpaților Bejenari Eduard și Bejenari Diomid pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității având în vedere lipsa circumstanțelor atenuante și agravante cât și personalitatea acestora, fără a motiva soluția de individualizare a pedepsei penale în privința inculpaților Bejenari Eduard și Bejenari Diomid și fără a pătrunde în esența problemei de fapt și de drept. Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate în privința aplicării pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Având în vedere circumstanțele enumerate, Colegiul penal lărgit consideră concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpaților Bejenari Eduard și Bejenari Diomid, pripite și neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul penal lărgit constată că, în speța discutată și-a găsit confirmare temeiurile prevăzute în art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură

penală, „hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale”, ceea ce duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La o nouă rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate și să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală, ținând cont de motivele expuse în pct.6 din prezenta decizie.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Bejenari Eduard xxxxx* și *Bejenari Diomid xxxxx*, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei și dispune rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest decizia contestată, se menține.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea în care a fost dispusă rejudecarea, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 18 noiembrie 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir

Cobzac Elena

Guzun Ion